

eivissa:

una actitud oberta i operant

Després d'un llarg interval que ultrapassa els deu anys, la revista EIVISSA pretén reeixir en una empresa de responsabilitat cultural tan ineludible com il·limitada. Creim que un bon estaló de la vida necessàriament intensa i exigent de l'Institut d'Estudis Eivissencs, és la revista EIVISSA, que avui, amb alegria rasa i no menys preocupació, presentam al lector. Deixam en suspens els nostres auguris, perquè ell mateix en faci la crítica i les reflexions pertinents.

Cometrim una falta considerable si a l'hora d'emprendre la marxa cap a uns objectius concrets de treball i abast ens oblidàssim de la tasca tan meritòria i eficaç continguda en les dues èpoques precedents de la nostra revista. Hòmens ben responsables, posseïdors d'un prestigi i d'una categoria intel·lectual i humana sovint exemplars, aconseguiren que l'única revista eivissenca, en un temps d'austeritat i restriccions, arribàs a les vint-i-nou publicacions en la primera època, sota l'impuls de la Societat Cultural Ebusus, i sis, en un marc més dens d'estudi, en l'època que patrocina l'Institut d'Estudis Eivissencs. Algunes d'aquelles persones, dignes totes elles de la nostra gratitud, avui ja no són entre nosaltres, i el silenci que ens en separa ens permet tributar-los, en el record, el nostre modest homenatge personal.

Som conscients que la revista EIVISSA no pot sorgir d'altres rels que les pròpiament pitiüses. Altrament no podríem justificar el seu caràcter local. Per això, en aquesta tercera època, hem optat per definir-la des d'aquest mateix angle, fent prevaler la nostra predilecció pel títol EIVISSA, acompanyat d'altres il·lustres denominacions i, especialment, de la castellana IBIZA, que en va presidir trenta-cinc números.

Aquesta opció, però, no ens subjecta a cap limitació de llengua. Res d'això. Si devora el títol oficial, EIVISSA, apareixen, a la portada, els noms púnic, grec, romà, àrab, etcètera, és, no solament com a exponent d'un passat històric, en certs aspectes ben esplendorós, sinó també amb el desig de significar-hi una actitud oberta a qualssevol col·laboracions valuoses, sense discriminacions idiomàtiques.

No oblidem, tanmateix, que l'Institut d'Estudis Eivissencs té una clara responsabilitat en l'avanç de la cultura autòctona. Aquesta responsabilitat s'haurà de reflectir en les nostres pàgines, a través dels diferents estudis científics i assaigs que, en

l'àmbit de les Pitiüses, siguin instrument aprofitable i útil. Això, però, no s'oposa a l'interès evident que ofereixen col·laboracions, en un terreny més ampli, de divulgació i d'estudi o de mera creació literària.

Els qui ara ens abocam a la labor, si volem, modesta, de la revista EIVISSA, tractarem de fer-ne una institució cultural activa i operant, dotada d'un criteri prou sòlid per tal de definir-hi actituds concretes a favor de la nostra personalitat de poble.

Partim també del propòsit que la revista de l'Institut arribi a un públic nombrós. Les revistes d'aquest estil s'estanquen moltes vegades en uns límits de difusió sorprenents. Fa l'efecte que els únics que les llegeixen són els propis col·laboradors i gent especialment interessada. No ens conformam amb un abast tan precari. Si haguéssim de fer l'esforç que suposa promoure una revista per obtenir-ne només un acolliment de minoria intel·lectual, ja no ens hi posaríem. Cal que encaminem el nostre esforç cap a un públic majoritari, sense perjudici d'utilitats culturals més restringides. Amb això volem manifestar el desig que les diverses aportacions a la revista EIVISSA assoleixin un nivell regular d'interès, amenitat i mesura. Farem de tractar qualsevol problemàtica que es plantegi, amb coneixement de causa i amb esperit crític i orientador. No haurà d'estranyar, per tant, qualsevol frase dura, qualsevol denúncia que facem d'actituds dignes de reflexió i esmena.

Tant de bo que les sortides al carrer de la revista EIVISSA, amb l'escassa freqüència que ens permeten les nostres possibilitats materials, fossin encertades i profitoses. Que, si no tots, part dels nostres propòsits es complissin. Que la revista EIVISSA fos cosa de tothom, quelcom considerat com un bé cultural digne d'estima.

La nostra gratitud, des d'ara, a totes les persones i entitats que ens ajudaran en l'empresa de la revista. En aquest capítol ja hauríem d'apuntar persones concretes, que solidàries amb els nostres plans, ens han fet oferiments ben generosos i ens han ajudat eficaçment, per tal que la revista EIVISSA no quedàs en la inoperància del desig i del projecte. D'altra banda, expressam el nostre agraïment a representacions molt dignes del Consejo Superior de Investigaciones Científicas, les quals, identificades amb les nostres justes aspiracions, ens obren les portes d'aquesta esperada, costosa i, així mateix, feliç presa de la revista EIVISSA.